

[Robert Christensen.]

vil blive meget almindeligt i den kommende tid, og vi vil gerne tilslutning til, at noget sådant kan lade sig gøre. Dermed er vi inde på centertanken, og sådanne centre er vi jo i gang med at oprette dér, hvor vi har flere uddannelsessteder liggende inden for et geografisk ret snævert område. Jeg vil dog gerne sige i relation til det, jeg har sagt før her i dag, at denne integrering af studierne ønsker vi ikke skal sætte ind på et for tidligt tidspunkt, for hvis den gør det, hindrer det, at vi kan få læreanstalterne spredt ud over landet. Men i den sidste ende af studiet, hvor det spaltes ud i specialuddannelser, kan vi i høj grad give tilslutning til, at de forskellige studier i nogen grad integreres.

Jeg vil gerne slutte med endnu en gang at takke ministeren for den redegørelse, vi har fået. Der er adskillige ting i den, vi gerne vil have uddybet i uddannelsesudvalget.

Samuelson: Vi synes også i det radikale venstre, at det var udmærket, vi fik en redegørelse om forholdene vedrørende de tekniske uddannelser. Hr. Orla Møller har ret i, at man ved gennemlæsning af denne redegørelse finder ud af, at der er nedsat en lang række udvalg. Jeg mener nu ikke, man skal være ked af, at så mange udvalg har været i gang, for netop dette område har nok været følelsesbetonet, og der har derfor været mange vanskeligheder med at få det koordineret på tilstrækkelig måde. Den slags ting tager sin tid. Demokratiet er en vanskelig affære. Som det fremgår af redegørelsen, er man nu nået særdeles langt frem med hensyn til koordineringen.

Jeg synes, at der er ting i denne redegørelse, som er af overordentlig stor betydning. De tidligere ordførere har allerede været inde på det meste af det. Jeg vil gerne understrege, at jeg synes, det er udmærket, at netop adgangskurserne nu bliver likvideret og erstattet af kurser, der ligger under gymnasiedirektoratet, for man kan vel nok sige, at adgangskurser meget ofte kan være

noget af det mest gølge, der findes. Det gælder simpelt hen om at komme igennem maskinen så hurtigt som muligt og så få fat på den egentlige uddannelse.

Der har været talt meget om uddannelseskapaciteten i de kommende år. Jeg synes, det er værd at understrege i forbindelse med en debat som den, vi fører nu, at Lundtoftebyggeriet skal være færdigt i 1972-73, og at der indtil nu er brugt $\frac{3}{4}$ milliard kr. Det viser dog, at der er ofret en hel del på uddannelserne i de senere år.

En ting, som er meget vigtig, er, at de teknika, som er bygget op de senere år — og der er jo bygget mange nye og særdeles udmærkede bygninger — selvfølgelig skal bevares. Når der har været tale om nedlæggelse af forskellige former for teknika, er det vel nok, fordi man mere har taget hensyn til at skaffe tilstrækkeligt store hold, end fordi man egentlig har tænkt på det rent egnsplanmæssige og erhvervmæssige. Det er da givet, at man ikke kan få alle linjer på alle teknika, men jeg mener, det er meget værdifuldt, at de steder, hvor vi har teknika, bliver de bevaret. Kan man ikke fylde lokalerne ud med direkte studerende, vil der givetvis i de kommende år blive særdeles stor brug for efteruddannelser og for at tage forskellige former for mellemteknikere ind på kurser. Jeg tror, at det er umådelig vigtigt, at vi får en større fleksibilitet mellem de forskellige former for ingeniøruddannelse, og jeg synes, at skitsen med A-, B- og C-uddannelser er særdeles fortrinlig. Jeg vil håbe, at det også vil være muligt for en teknikumingeniør, som senere får lyst til at blive civilingeniør, at gå den vej uden større besværligheder; sådan at han kan bruge en væsentlig del af det, han har læst som teknikumingeniør.

Der er en ting, som slår mig i denne debat: vi taler så meget om uddannelsescentre i disse år, og nu få vi altså en planlægningsgruppe i Ålborg, så jeg vil formode, at vi dér kan hente megen inspiration til, hvorledes man kan kombinere de tekniske uddannelser med andre, her først og fremmest de